

[Merete Bjørn Hanssen.]

uddannelsen, men også om en side af vor uddannelsespolitik, som det forekommer mig at der nu må tages mere aktivt stilling til end hidtil, nemlig kvindernes erhvervsaktivitet, som jeg derfor skal slutte med at gøre nogle bemærkninger om.

I den omtalte betænkning nr. 614 siges det, at der knytter sig en særlig stor usikkerhed til erhvervsfrekvensen blandt de uddannede bibliotekarer på grund af den relativt store tilgang af kvinder til uddannelsen. Ser man på såvel gennemførelsesprocenter som erhvervsaktivitetsprocenter, er tallene her betydeligt mere tilfredsstillende end dem, vi kender fra universitetsuddannelser. Alligevel forekommer det mig utroligt, at vi i tiden frem til 1985, hvor man opererer med en nedsættelse af arbejdstiden på 15 pct. for hele perioden, uden videre skal affinde os med ca. 20 pct. lavere erhvervsaktivitet hos de uddannede kvinder end hos mændene. Netop kulturministeren burde inden for sit uddannelsesområde lægge for med en mere bevidst indsats for at bringe den kvindelige arbejdskraftreserve frem. Det forekommer i hvert fald mig, at vi grundigt må overveje, om vi uden videre kan investere i fri uddannelsesadgang, når prognosen går ud på, at der herved i 1985 fremskaffes godt 5.000 erhvervsaktive bibliotekarer plus en kvindelig reserve på 1.310 bibliotekarer eller lige så mange, som den samlede bestand af besatte bibliotekarstillinger i 1970.

Det var disse bemærkninger, jeg gerne ville fremsætte. Jeg skal i øvrigt anbefale begge de to foreliggende lovforslag.

Lysholt Hansen: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at sige ret meget, men da nu debatten rejses om bibliotekarmangelen og dens eventuelle afhjælpning, vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til det foruden til den meddelelse, vi har fået i udvalget om, at ministeren arbejder med at undersøge de økonomiske muligheder for at oprette en filial i Ålborg.

Jeg vil gerne have lov til meget stærkt og indtrængende at bede ministeren om at arbejde med det, således at denne filial bliver en realitet fra 1. januar. Vi har fået at vide i udvalget, at udgifterne til driften af en sådan filial ville være på 600.000 kr., og an-

lægsudgiften inklusive inventar vil være 900.000 kr. det første år, altså alt i alt 1,5 mill. kr. De følgende år vil tegne sig for 2,3 mill. kr., 2,9 mill. kr. og 4 mill. kr. i årlige udgifter. Jeg mener ikke, man foregriber noget, heller ikke den behandling af bibliotekaruddannelsen, som vi skal have i den kommende samling, men jeg anser det for en tvingende nødvendighed, at man aldeles omgående kommer i gang med at løse det problem, vi har med bibliotekarmangelen. Hvis man ser på situationen, som den er i dag, så er det simpelt hen sådan med hensyn til antallet frem til 1985 af bibliotekarer til rådighed, at hvis vi nøjes med den skole, vi har nu med 200 nye elever om året, da vil vi være oppe på at have 2.445 bibliotekarer til rådighed mod nu 1.285, men vi ved, at behovet vil være 4.800 folkebibliotekarer i 1985; vi vil altså kun have omkring halvdelen af dette antal. Med 200 nye elever hvert år er den årlige tilgang til arbejdsmarkedet af bibliotekarer 170; det vil sige, at 100 nye elevstillinger skulle give ca. 85 nye bibliotekarer. Det vil derfor være masser af år, inden vi bare vinder ind på problemet.

Selv om man laver en filial, vil der ikke komme elever ud fra denne filial før om 4 år, og jeg anser det altså for tvingende nødvendigt på baggrund af den geografisk meget skæve fordeling, vi har af bibliotekarer, at vi kommer i gang. For mig er det det helt afgørende, og for socialdemokratiet er det det helt afgørende, at vi får rettet op på denne geografisk skæve fordeling, der i 1970 gav sig udslag i, at vi i Nordøstsjælland havde en dækning af bibliotekarer på 4,47 bibliotekarer pr. 10.000 indbyggere, mens vi i området Fyn-Jylland under ét kun havde 1,5 bibliotekar pr. 10.000 indbyggere. Jeg mener simpelt hen ikke, dette ting kan være sig sit ansvar bevidst undervisningsmæssigt, folkeoplysningsmæssigt, hvis man ikke går i gang med at få skabt denne udvidelse af kapaciteten og får den skabt i provinsen — og det betyder for mig at se ganske klart i Ålborg — således at de områder, der har den dårligste dækning, nogenlunde snart kan se frem til at få bare lidt af sit behov dækket ind.

Jeg vil altså indtrængende henstille til ministeren, at han — alt taget i betragtning, og ikke mindst det økonomiske taget i betragtning — gør, hvad han kan for at